

[Bernhard Baunsgaard]

hold, hvor det vel især træffes, og som i dag tages op, synes jeg, med stor ihærdighed og udmærket udbytte af Joansøstrene. Der er jo også lige kommet en bog, oversat fra engelsk: »Skrig sagte«. Det er jo et meget vanskeligt område, fordi kvinderne ofte netop af hensyn til børnene og til fortsættelsen af ægteskabet kan være meget utilbøjelige til at gå videre med det. Men der sker nok på dette område her som i andre lande meget mere, end vi kan forestille os, også meget mere vold end den, der i øvrigt kommer frem i aviserne. Af de enkelte tilfælde, der omtales, kan vi se, at denne form for vold bestemt ikke er mindre alvorlig end den, der så nemt kommer i avisen, hvor det drejer sig om, at man bliver overfaldet på offentlig vej eller plads.

Selv om det, som jeg sagde, ikke alene drejer sig om kvinder, er der grund til at understrege, at loven er mest nødvendig for kvinder, og det skyldes jo selve den holdning, der er i samfundet. Vi kender det jo alle sammen. Hvis en mand lægger op til en kvinde og han fortryder i sidste øjeblik, roser vi ham og siger, at han har en stærk karakter. Hvis en kvinde lægger op til en mand og hun fortryder i sidste øjeblik, er den sædvanlige opfattelse, at hun selv har været ude om det. Hvis man engang tænker igennem, hvad der siges her, er det en enorm forskelsopfattelse af mands og kvindes stilling i samfundet, en opfattelse, som vi må gøre alt, hvad vi kan, for at bekæmpe.

I denne forbindelse er der vel også grund til at understrege, at indtil for ganske få år siden, endnu i begyndelsen af 1970'erne og op mod midten af dem, stod der i politiets lærebog, at anmeldelser fra kvinder om voldtægt måtte tages med den største forsigtighed, fordi faren for falsk anmeldelse her var større end i andre forhold. I betragtning af, hvor dårlige forhold vi giver efteruddannelsen for vores politi, vil denne opfattelse, at man skal være overordentlig forsigtig, når det gælder voldtægtsanmeldelser, desværre nok være vidt udbredt mange steder i politiet endnu.

Jeg har i hvert fald oplevet kvinder, der har kunnet fortælle, at det blev henstillet til dem af politiet at undlade anmeldelsen – selv om manden, som de anmeldte, tidligere var dømt for voldtægt – fordi det var meget alvorligt for ham. Det gik ligesom slet ikke op

for dem, at det var endnu mere alvorligt for dem, det var gået ud over.

Om selve den formulering, som politimesteren har givet, har jeg nogle bemærkninger, og jeg skal gøre det kort.

I § 731 i retsplejeloven står der: »Offentlig forsvarer bliver ... at beskikke, ...«. Her siges der, at der »kan« beskikkes. Joansøstrene har jo henvendt sig til retsplejeudvalget og bedt om, at man retter det til, at der beskikkes, hvis det ønskes af den forurettede. Jeg synes, det er en god ændring, ligesom det er en god ændring, at den, der er ramt i disse sager, ikke alene har ret til en advokat, men også til et tillidsmenneske, mand eller kvinde. Jeg kan her minde om, at for få år siden, ja, det er vel ikke engang 2 år siden, havde vi et tilfælde med en 14–15-årig pige, der blev udsat for voldtægt, og som anmeldte det, men man gik ud fra, at det ikke var rigtigt, og så bliver en 14–15-årig pige alene udsat for en afhøring af politiet og retsmedicinere.

Må jeg i den forbindelse understrege, at dette, at det så tit er kvinder, det går ud over, understreger nødvendigheden af, at vi fremmer ansættelsen af kvindelige politibetjente. Det kan ikke stå i loven i dag, at det bør være en kvindelig politibetjent, for så ville afhøringen forsinkes hos politiet i meget vid udstrækning; og på samme måde med retsmedicinerne. Men når det kan lade sig gøre, bør det være kvinder. En af forudsætningerne er, at vi ansætter flere kvinder i disse stillinger.

Mimi Jakobsen (CD):

Det har jo desværre på grund af folketingets lidt knudrede arbejdsgang mildest talt i disse dage ikke været muligt for mig at følge den forudgående debat, og jeg kan derfor kun i begrænset omfang knytte kommentarer til, hvad de øvrige ordførere har været inde på. Men jeg kan i hvert tilfælde sige, at centrum-demokraterne på det varmeste kan anbefale forslaget, således som det foreligger – muligvis med nogle ændringer, men i hvert fald som det foreligger – og det er formodentlig allerede fremgået af vores holdning til det foregående forslag, i hvert fald de dele af dette forslag, som drejede sig om noget lignende.